

Piligriminė kelionė į Čenstakavą 2015 rugpjūtis

Julián Carrón žinia

„Pats didžiausias džiaugsmas žmogaus gyvenime yra jausti Jėzų Kristų gyvą ir pulsuojančią mintyse bei širdyje“ (kunigas Giussani). Niekas taip nepakeičia mūsų gyvenimo kaip pastebėjimas, jog Kristus virpa mumyse ne kaip pamaldus prisiminimas, bet kaip Esatis, įsirežianti į mūsų gyvenimą.

Brangūs draugai, eidami į Čenstakavą, melkite Mergelės, kad Kristus būtų jūsų gyvenimo centras.

Popiežius Pranciškus mums primena, kad „piligrimystė yra gyvenimo simbolis; skatina mus suprasti, kad gyvenimas yra ėjimas, kelionė“. Ir su šia neribota meilės išraiška jis mus perspėja: „jei žmogus neina, bet lieka vietoje, jis nepadarо nieko gero, niekam nepadedą. Pagalvokit apie vandenį: kai vanduo nėra upėje, jis neina į priekį, bet lieka vietoje ir užsistovi. Tokia siela, kuri nekeliauja per gyvenimą darydama gerą, darydama daug gerų dalykų visuomenėje, kad padėtų kitiems, ir kuri nekeliauja per gyvenimą ieškodama Dievo ir ją išjudinančios Šventosios Dvasios, yra siela, tampanti vidutiniška ir dvasiškai vargana. Prašau, nesustokite gyvenime!“ Kokia dovana keliauti palaikomiems tokio pasitikėjimo verto palydovo!

Taigi turite prašyti kai ko tikrai esminio - kad jūsų gyvenimas niekada nenurimtu, nes jis visas apglėbtas prisikėlusio Kristaus: „Mūsų krikščioniško savęs supratimo intensyvumo kulminacija ir viršūnė yra Prisikėlimo slėpinyje, taigi mūsų naujame savęs suvokime, žiūrėjime į kitus žmones ir dalykus“ (kunigas Giussani), pradėdant nuo savęs.

Tegul Jo esatis mūsų žvilgsnyje, branginamame atmintyje, tampa mums vis artimesnė, kad mes galėtume į viską, net ir savo klaidas, žiūrėti su ta Esatimi. „Savo gyvenime mes visi suklypome, padarėme klaidų, bet jei padarei klaidą, iškart atsikelk ir eik toliau. ‚Dainuok ir eik‘ yra pasakęs šv. Augustinas jam ištikimiesiems; eik su džiaugsmu ir eik tada, kai širdyje liūdna, bet visada eik. Ir jei tau reikia sustoti, tai tegul tai būna pailsėjimui ar kvapo atgavimui, kad paskui galėtum toliau eiti į priekį. Dainuok ir eik! Visada dainuok ir eik! Šią piligriminę kelionę eini ‚apgautas gailestingumo‘. Jėzaus gailestingumas viską atleidžia, visada tavęs laukia, visada tave labai myli“ (Popiežius Pranciškus). Prašykite Mergelės šio artumo su Kristumi, kad galėtumėte bet kokioje aplinkoje – universitete ar darbo pasaulyje – liudyti Jo į gyvenimą atneštą naujumą.

Tačiau kadangi esate trapūs, jūs galite prarasti drąsą ar išsiblaškyti piligriminės kelionės metu, todėl Popiežius kviečia to neišsigąsti mus palaikydamas savo žodžiais: „krikščioniška moralė nėra titaniška, voliuntaristinė pastanga tų, kurie nusprendžia būti nuoseklūs ir kuriems pavyksta, nėra pavienis iššūkis pasaulyje. Ne. Tai nėra krikščioniška moralė; tai kitas dalykas. Krikščioniška moralė yra atsakymas, išjudintas atsakymas į netikėtą, nelauktą gailestingumą, vertinant žmogiškaisiais kriterijais netgi „neteisingą“ gailestingumą Vieno, kuris mane pažįsta, žino mano išdavystes ir vis tiek mane myli, mane gerbia, mane apkabina, vėl mane kviečia, manimi viliasi, manęs laukia. Krikščioniška moralė nereiškia niekada nesuklypti, bet visada pakilti dėl Jo mus pakeliančios rankos.“

Kas galėtų toliau eiti be šio tikrumo? Kas galėtų žiūrėti į savo paties gyvenimą su visomis naštomis ir savo paties klaidų neapykanta be šio tikrumo? Panirus į šią didžią Paslaptį, keliauti kartu gali būti malonė visiems. Ir vis dėlto mes dažnai norėtume viską aiškiai žinoti dar prieš pradėdami, o tai mus blokuoja. Įsivaizduokite jauną vaikina, įsimylintį jauną merginą ir sakantį: „Ar aš turėčiau įsitraukti

visas ar ne? Prieš nusprendamas turiu išsiaiškinti savo mintis, turiu būti užtikrintas...“ Kaip jis tikisi pasiekti tikrumą dėl jų santykių nerizikuodamas? Jis turi pradėti žengti tam tikrus žingsnius. Jau pačiu pirmu momentu jis turi šviesą, reikalingą pirmam žingsniui, nes mergina sužadino jo susidomėjimą. Su kitomis jis netrokšta vėl susitikti, tačiau su ja trokšta. Taigi tada jis vėl su ja susitinka ir galvoja, kad tikrai gera leisti laiką kartu, todėl žengia antrą žingsnį, paskui dar vieną ir dar vieną. Ir laikui bėgant viskas tampa aišku. Tačiau mes pamirštame, kad gyvenimas yra kaip sėkla, auganti laikui bėgant: Jonas ir Andriejus nežinojo, kur Jėzus juos nuves, bet jie negalėjo atsispirti troškimui Jo ieškoti kitą dieną. Per tą pirmą susitikimą jie pastebėjo kažką išskirtinio, kas juos paskatino sekti Jėzų; prisirišant prie to, ką matė, einant su Juo, laikui bėgant viskas tapo aišku.

Kiekviename žingsnyje link Juodosios Marijos, šešiasdešimtųjų judėjimo pradžios ir dešimtųjų kunigo Giussani gimimo dangui metinių proga, prašykite sau, man ir visiems savo draugams pasaulyje, kad mes galėtume išgyventi mūsų charizmą pagal tai, ko mūsų prašė Popiežius Pranciškus: kad per tai, kaip Kristus mus kviečia Jį sekti šiandien, atpažintume, jog Jis yra centras. Melsdamiesi už Popiežių, prašykite galimybės juo sekti nuoširdžiai ir veiksmingai.

Kartu su jumis kelyje

Julián Carrón